

บทอ่านที่ ๑ เรื่อง อ่านสารสารพัน ปัญญาเกิด (๑)
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง พิศราห์สาร ด้วยการอ่าน
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง อ่านสารสารพัน ปัญญาเกิด (๑)
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๒๑๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านบทร้อยแก้วที่กำหนดให้ดังนี้ โดยอ่านเรียงลำดับ

นิทานเรื่อง กระต่ายแสงจันทร์ โดย นำบุญ

ลำดับ	บทอ่าน
๑	ในคืนหนึ่งหนาวเหน็บยังมีตำนานตำนานหนึ่งที่ซ่อนเร้นไว้ซึ่งความน่าค้นหาและมีเรื่องราวให้ติดตามดังนี้
๒	ในตำนานเก่าแก่ของชาวกระต่าย มีเรื่องเล่าถึง ‘กระต่ายแสงจันทร์’ ผู้คอยปกป้องและช่วยเหลือกระต่ายน้อยทั้งหลายให้พ้นจากอันตรายต่าง ๆ เด็ก ๆ ชาวกระต่ายต่างมีกระต่ายแสงจันทร์เป็นพระเอกในดวงใจด้วยกันทั้งนั้น กระต่ายตัวน้อย ๆ ทั้งหลายนึกจะฟังฝันอยากเป็นกระต่ายแสงจันทร์ในวันที่พวกเขาโตขึ้น
๓	‘เจ้าเมฆขาว’ เป็นกระต่ายน้อยอีกตัวหนึ่งที่ใฝ่ฝันอยากจะเป็นกระต่ายแสงจันทร์ ปู่ของเมฆขาวเคยเล่าให้เมฆขาวฟังว่า ดวงจันทร์จะมอบพลังให้แก่กระต่ายผู้กล้าหาญ
๔	เพื่อให้กระต่ายตัวนั้นใช้พลังแห่งแสงจันทร์ต่อสู้กับเหล่าร้ายในยามที่เกิดเหตุคับขัน เมฆขาวตั้งใจที่จะเป็นกระต่ายแสงจันทร์ให้ได้ ด้วยเหตุนี้ เมฆขาวจึงปฏิญาณกับตัวเองว่า เขาจะต้องเป็นกระต่ายที่กล้าหาญ เพื่อให้ดวงจันทร์มอบพลังวิเศษให้แก่เขา
๕	เพื่อน ๆ ของเมฆขาวมักจะพากันหัวเราะเยาะเมื่อได้ยินเมฆขาวพูดถึงความใฝ่ฝันที่เขาอยากจะเป็นกระต่ายแสงจันทร์ จจริงอยู่ที่เด็ก ๆ ชาวกระต่ายต่างใฝ่ฝันอยากจะเป็นกระต่ายแสงจันทร์ด้วยกันทั้งนั้น
๖	แต่เพราะเมฆขาวเป็นกระต่ายตัวเล็ก ๆ ที่ไม่น่าจะมีเรี่ยวแรงพอจะไปปกป้องใครได้ ความใฝ่ฝันของเมฆขาวที่อยากจะเป็นวีรบุรุษผู้พิทักษ์จึงกลายเป็นเรื่องตลกขบขันในสายตาของกระต่ายน้อยตัวอื่น ๆ
๗	แม้เมฆขาวจะถูกเพื่อน ๆ หัวเราะเยาะอยู่เป็นประจำ แต่เมฆขาวก็ไม่เคยเสียกำลังใจหรือเลิกล้มความตั้งใจของเขาเลยแม้สักครั้ง
๘	เย็นวันหนึ่ง ในขณะที่เมฆขาวออกไปหากิ่งไม้ในป่าเพื่อนำมาก่อไฟไล่ความหนาว มีหมาป่าที่หิวโหยผ่องหนึ่งบุกเข้าโจมตีหมู่บ้านกระต่าย แล้วจัดการจับกระต่ายทุก ๆ ตัวมารวมกันไว้ในกระโจมขนาดใหญ่กลางหมู่บ้าน
๙	พวกหมาป่าตั้งใจจะบังคับให้กระต่ายทั้งหมดเดินทางไปกับพวกมันในตอนเช้า โดยพวกมันวางแผนที่จะขังกระต่ายทั้งฝูงเอาไว้ในถ้ำ เพื่อสำรองเป็นอาหารสำหรับฤดูหนาวที่กำลังจะมาถึง
๑๐	เมื่อชาวกระต่ายถูกหมาป่าจับมาขังเอาไว้ในกระโจม กระต่ายหลายตัวกลัวจนน้ำตาไหล เพราะรู้ซึ่งถึงชะตากรรมที่พวกมันกำลังเผชิญอยู่
๑๑	คุณปู่ของเมฆขาวเห็นเด็ก ๆ ชาวกระต่ายตื่นกลัวจนเนื้อตัวสั่น ดังนั้น คุณปู่จึงตัดสินใจเล่าตำนานกระต่ายแสงจันทร์ เพื่อปลอบให้กระต่ายน้อยทั้งหลายค่อยคลายความกังวลลงไปบ้าง
๑๒	พวกหมาป่าทั้งฝูงที่นั่งเฝ้าอยู่ในกระโจมไม่พอใจที่คุณปู่เล่าเรื่องกระต่ายแสงจันทร์ให้เด็ก ๆ ชาวกระต่ายฟัง พวกมันพากันเดินตรงมาหาคุณปู่
๑๓	และสั่งให้คุณปู่สงบปากสงบคำก่อนที่จะพวกมันจะอดใจเอาไว้ไม่ไหว คุณปู่จำใจต้องหยุดเล่าเรื่องตามคำขู่ของฝูงหมาป่า

๑๔	แต่ในขณะเดียวกัน คุณปู่ก็สังเกตเห็นสีหน้าของเหล่าหมาป่าที่ดูซีดเผือดอย่างประหลาด ซึ่งในตอนนั้น คุณปู่กระต่ายไม่รู้เลยว่า ตำนานเรื่องกระต่ายแสงจันทร์ที่ชาวกระต่ายชื่นชมกันนักหนา กลับเป็นตำนานสยองขวัญที่ชาวหมาป่าต่างหวาดผวาและไม่อยากจะพูดถึงเป็นที่สุด
๑๕	ตกดึก เมฆขาวแบกกิ่งไม้หอบใหญ่ตรงกลับมาที่หมู่บ้านของเขา คืบนั้น พระจันทร์สีน้ำเงินฉายแสงสว่างจ้า เมฆขาวรู้สึกแปลกใจที่บ้านเรือนของชาวกระต่ายดับไฟมืดกันไปหมด เขามองกระโจมสีขาวขนาดใหญ่กลางหมู่บ้านที่มีแสงเทียนวอมแวมอยู่เรื่อง ๆ
๑๖	“นี่มันเกิดอะไรขึ้นกันแน่” เมฆขาวเงี่ยหูฟังเสียงที่ล่องลอยมาจากกระโจม เขาได้ยินเสียงกระต่ายวัยไล่เลี่ยกับเขากำลังร้องไห้สะอึกสะอื้นด้วยความกลัว เมฆขาวพยายามตั้งสติ
๑๗	และในขณะนั้นเอง กลิ่นของสัตว์ร้ายที่ไม่น่าพิสมัยก็ลอยตามสายลมมากระทบกับจมูกของเขา เมฆขาวขนลุกเขว้เขว้ในทันทีว่า เหตุร้ายครั้งใหญ่ได้เกิดขึ้นกับชาวกระต่ายเข้าให้เสียแล้ว
๑๘	เมฆขาวมีทางเลือกอยู่ ๒ ทาง คือการหนีเอาตัวรอด หรือหาทางช่วยชาวกระต่ายให้พ้นภัย เมฆขาวตัวสั่นเทาด้วยความกลัว
๑๙	กระต่ายตัวเล็ก ๆ อย่างเขาจะเอาอะไรไปสู้กับฝูงหมาป่า ที่โหดเหี้ยมได้ เมฆขาวคิดหนัก ฉับพลัน...ถ้อยคำที่คุณปู่เคยบอกเล่าก็แว่วเข้ามาในหัวคำนึงของเจ้ากระต่ายตัวน้อย
๒๐	“ดวงจันทร์จะมอบพลังให้แก่กระต่ายผู้กล้าหาญ เพื่อให้กระต่ายตัวนั้นใช้พลังแห่งแสงจันทร์ต่อสู้กับเหล่าร้ายในยามที่เกิดเหตุคับขัน”
๒๑	เมฆขาวแหงนหน้ามองพระจันทร์ด้วยแววตาที่มุ่งมั่น ไม่มีใครอีกแล้วที่จะช่วยชาวกระต่ายให้รอดพ้นจากเคราะห์กรรมในครั้งนี้ได้...นอกจากเขา เมฆขาวอธิษฐานขอพลังจากดวงจันทร์ และหลังจากที่เขาตั้งใจมองดวงจันทร์อยู่พักใหญ่ ในที่สุด
๒๒	เมฆขาวก็ตัดสินใจรวบรวมความกล้าทั้งหมดที่มีอยู่ แล้วเดินตรงไปยังเนินดินเตี้ย ๆ ที่อยู่ระหว่างกระโจมกับแสงจันทร์
๒๓	จากนั้น เขาก็ชูกิ่งไม้แห้งที่เก็บมาใช้ทำฟืนขึ้นเหนือศีรษะ แล้วโบกมันไปมากลางอากาศพร้อม ๆ กับส่งเสียงกู่ร้องขับไล่ฝูงหมาป่าอย่างบ้าคลั่ง!
๒๔	ฝูงหมาป่าและชาวกระต่ายทั้งหมดตกใจตื่นเมื่อได้ยินเสียงร้องคำรามขับไล่ที่ดังฝ่าความเงียบสงัดในค่ำคืนนั้น และทันทีที่เหล่าหมาปามองไปยังผนังผ้าใบสีขาวของกระโจม
๒๕	พวกมันก็ต้องตกใจจนแทบสิ้นสติ เมื่อเห็นเงาของกระต่ายในตำนานที่มุ่งหมายจะขย้ำพวกมันให้สิ้นซากด้วยกรงเล็บในอุ้งมือขนาดมหึมา
๒๖	แน่นอน...ฝูงหมาป่าแตกกระเจิงไปคนละทิศละทางในเวลาเพียงพริบตาเดียว ส่วนชาวกระต่ายทั้งหลายที่ตั้งสติได้ก็เริ่มหลั่งน้ำตาด้วยความปลื้มปิติ และพากันส่งเสียงร้องเรียกวีรบุรุษที่พวกเขาศรัทธาให้เข้ามาปรากฏตัวต่อหน้าพวกเขา
๒๗	เจ้าเมฆขาวค่อย ๆ เดินตรงไปยังกระโจมตามเสียงเรียกร้อง และทันทีที่เมฆขาวมุดเข้าไปในกระโจม เงาของวีรบุรุษผู้ยิ่งใหญ่ก็กลับกลายเป็นเจ้ากระต่ายตัวเล็ก ๆ
๒๘	ที่ถืกกิ่งไม้แห้งเอาไว้ในมือทั้งสองข้าง กระต่ายทุกตัวตะลึงงันต่อภาพที่ปรากฏตรงหน้า นี่คือการกระต่ายแสงจันทร์ตัวจริงที่ช่วยชีวิตพวกเขาเอาไว้ในคราวคับขัน
๒๙	กระต่ายทั้งหลายพากันยิ้มและยอมรับในความกล้าหาญของกระต่ายน้อยที่มีชื่อว่า ‘เจ้าเมฆขาว’ โดยไม่มีข้อโต้แย้ง
๓๐	นับจากนั้นเป็นต้นมา เรื่องราวของกระต่ายแสงจันทร์ ‘ตัวน้อย’ ก็ได้รับการเล่าขานสืบทอดกันจนถึงชั่วลูกชั่วหลาน และในที่สุด มันก็ได้รับการบันทึกเป็นนิทานที่เด็ก ๆ กำลังอ่านกันอยู่ในขณะนี้